

З НОВИМ РОКОМ, ТОВАРИШІ!

Нещодавно в нашій газеті «За наукові кадри» була опублікована новорічна анкета, а в ній такі запитання:

1. Чим був знаменний для Вас 1963 рік? Яку подію минулого року Ви вважаєте найважливішою в світі? В нашій країні? В особистому житті?
3. Ваші плани на Новий 1964 рік? В навчанні?

**НАШІ
ІНТЕРВ'Ю**

Науково-дослідні? Особисті? 4. Ваші новорічні побажання колективів, в якому Ви вчитесь, працюєте?

Сьогодні під рубрикою «Наші інтерв'ю» ми публікуємо деякі одержані редакцією відповіді на запитання новорічної анкети. Читайте наші інтерв'ю.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

РІК ВИДАННЯ XXX

За наукові КАДРИ

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому
Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова

№ 37
№ 36
(773)
30 грудня
1963 р.
Ціна 2 коп.

ДОРОГІ ТОВАРИШІ, ДРУЗІ, КОЛЕГИ!

3 Новим роком! Вітаємо вас, невтомні трудівники науки, мудрі педагоги, вас, допитливі й діяльні студенти, вас, добрі й уважні лаборанти, вас, шановні робітники й працівники університету.

1963 рік вписав нові славні сторінки у великому марші радянських людей до комунізму. Підписано Московський Договір про заборону випробувань ядерної зброї в космосі, атмосфері й під водою. Гордо злетіла в космічну даль російська Чайка — космонавт Валентина Терешкова. Зроблено нові кроки в створенні матеріально-технічної бази комунізму — грудневий Пленум ЦК КПРС прийняв програму розвитку Великої хімії, що забезпечить корінний поворот у розвитку сільського господарства й всієї нашої країни.

Всі ці перемоги є доказом переваги соціалізму над капіталізмом.

Новий, 1964 рік, ще більше прославить нашу Батьківщину, ще більше наблизить день торжества комунізму.

Натхнені рішеннями червневого і грудневого Пленумів ЦК КПРС, грудневого Пленуму ЦК КПУ, всі радянські люди й разом з ними весь колектив нашого університету віддають всі свої сили, помисли, енергію справі партії, народу. Особливо натхненно трудяться в ці дні хіміки, вчені й студенти, адже на їх долю випало щастя бути попереду тих, хто йде у історичний похід Великої хімії.

Новий, 1964 рік, сповнений нових планів, нових дерзаних і звершень.

Хай щастить вам у всьому, дорогі друзі, товариші й колеги. Успіхів вам і щастя!

ПАРТКОМ, РЕКТОРАТ,
ПРОФКОМ, КОМІТЕТ ЛКСМУ.

Мир і щастя

Для всіх хіміків 1963 рік був знаменний тим, що наша хімічна наука вийшла на передовий рубіж, хімічна промисловість нашої країни добилась великих успіхів, а перспективи розвитку радуєть всіх.

В нашій країні за цей рік було багато знаменних подій, але для нас, хіміків, найважливішою є — грудневий Пленум ЦК КПРС, який недавно закінчив свою роботу. Реалізація рішень Пленуму: розвиток всіх галузей хімічної промисловості й хімізації сільського господарства — потрібна нам всім. Зараз не тільки хіміки, а й увесь радянський народ зацікавлений в скорішому розвитку хімічної промисловості нашої країни, бо хімія допомагає технічному прогресу в усіх галузях техніки, дає значні матеріали народного

споживання, створює достаток в сільсько-господарському виробництві.

Кафедра органічної хімії, на якій працюю я, займається синтезом і вивченням властивостей ряду фізіологічно активних речовин. В наші плани на 1964 рік входить: завершення досліджень антиокисних і консервуючих властивостей синтезованих нами ефірів сорбінової кислоти, виявлення фізіологічної активності речовин з пе-

редбаченими властивостями стимуляторів росту рослин.

Мені особисто хочеться побажати хорошого колективів, в якому я працюю, співробітникам і студентам хімічного факультету і всім співробітникам і студентам нашого рідного університету. Я бажаю всім великих успіхів в труді й навчанні.

Бажаю, щоб Новий, 1964 рік, був для всіх людей нашої країни, роком миру, дружби й щастя!

О. СТЕПАНОВА,
доцент кафедри органічної хімії.

До нових успіхів

НА ПОЧАТКУ 1963 року я був затверджений в званні професора, а з березня почав працювати проректором по науці нашого університету.

Найважливішою подією світового значення є груповий політ Терешкової й Биковського, а також запуск апарату «Політ-1».

Для життя нашої країни велике значення має Пленум ЦК КПРС, який щойно закінчився. Для мене рішення Пленуму ЦК КПРС є визначальним у всій моїй науковій діяльності.

Важливою подією в особистому житті вважаю те, що всі мої вихованці V курсу, в тому числі й моя донька, Наташа, працюють в кращому радянсь-

кому інституті, яким керує лауреат Нобелівської премії академік Семенов.

Основним моїм наміром, який я хочу здійснити в 1964 році — це сконцентрувати роботу фізиків Одеського університету над вирішенням

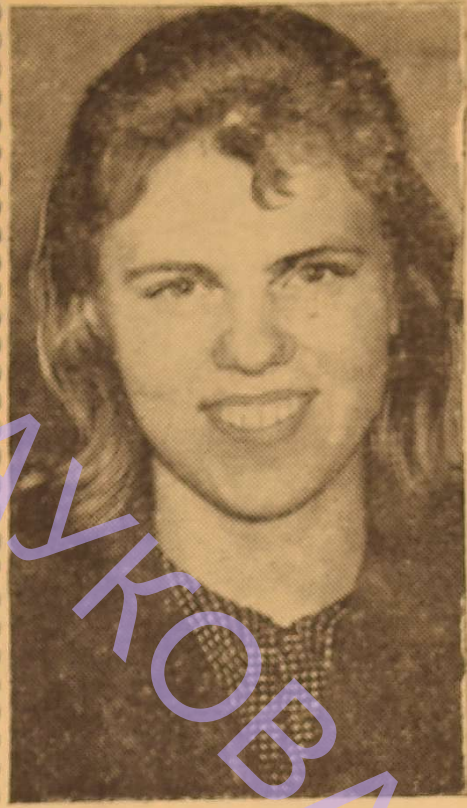
небагатьох, але важливих для сучасної науки досліджень. Сам я буду продовжувати роботу в галузі активного впливу на атмосферу вологи й дослідження фізичних властивостей аерозолів при високих температурах.

Я хочу побажати нашому колективові добре підготуватися до 100-річчя університету.

Професор В. ФЕДОСЕЄВ.

**НАШІ
ІНТЕРВ'Ю**

ВІД ЩИРОГО СЕРЦЯ

1963 рік приніс мені багато радісного. Я успішно закінчила середню школу й вступила на географічний факультет нашого університету. Ці дві події назавжди залишаться в моїй пам'яті.

Ніколи не забуду, день, коли наша чудова «Чайка» — Валя Терешкова — полетіла в космос.

Мої плани на Новий, 1964 рік, тісно пов'язані з життям нашого факультету і особливо з життям нашого курсу; це — добре скласти екзамени й закріпити одержані знання на літній практиці.

Мені хочеться від щирого серця поздоровити всіх співробіт-

ників і студентів університету з Новим, 1964 роком. Побажати великого щастя й здоров'я в особистому житті, успіхів у роботі, навчанні й суспільно-корисній діяльності! І побажати в

Новому, 1964 році «ні пуху, ні пера».

З Новим роком! З Новим щастям, друзі!

А. ОХОТСЬКА,
студентка I курсу географічного факультету.

Владислав НАКАЗНИЙ

ВІРЮ В РІК НОВИЙ

Вірю в рік новий олімпійський,—

Що радянські спортсмени крилаті

На токійській Олімпіаді

Переможним засяють блиском.

Скільки буде величних рекордів!

Гімни слави — в усі краї.

Ми, немов олімпійці в спорті —

П'ятикурсники, друзі мої.

Вміють сесії перевіряти —

Кожна з них то — змагання наче.

Нині фах — це Токіо наше,

А дипломні — Олімпіада.

Поможи нам,—весну

прошу я,—

У фінальних змаганнях

тих...

Бачу: літо фініш готує,

Падає фінішна стрічка до ніг.

Випускна, золотиста

стрічка...

В це прощання віриш —

не віриш.

У житті — це проміжний

фініш,—

Іх немало принадних,

стрічних.

Кличуть нові Олімпіади

Ти про це ровеснику, знай!

Як у спорті без меж

результати,

Так безмежні висоти

знають!

МОЇ ВІДПОВІДІ

РЕДАКЦІЯ газети «За наукові кадри» надрукувала новорічну анкету. Ось мої відповіді на її запитання.

Найважливішою подією минулого року в світі є, безумовно, Договір про заборону ядерних випробувань в атмосфері, космосі й під водою, бо це серйозний крок у боротьбі за мир на нашій планеті.

Величезною подією в житті нашої країни — є Пленум ЦК КПРС про прискорення розвитку хімічної промисловості. Накреслений план хімізації СРСР відкриває великі перспективи піднесення врожайності рослин, дальшого зростання добробуту народу.

В житті біологів, до яких я належу, 1963 рік ознаменувався Постановою ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про захо-

ди по дальшому розвитку біологічної науки й зміцнення її зв'язку з практикою». Ця Постанова вказує на необхідність ширше і глибше розвивати мічуринський напрям у біологічній науці й намічає конкретні шляхи для цього, зокрема, у відносини підготовки кадрів біологів-мічуринців.

Особисто для мене 1963 рік позначився тим, що розроблена мною нова програма курсу «Генетика з основами селекції» була затверджена в Міністерстві.

На наступний рік я планую написання нової книги — учбового посібника з мічуринської генетики. Така книга конче потрібна біологам—студентам, викладачам і фахівцям. Робота над нею, поряд з педагогічною працею, буде для мене головним в 1964 році.

Чіпляючись за гілки, з дерев падає пожовкле листя.

Сиротіють зажурені дерева. — В університеті вирує життя, а тут лише ліжко. Скоріше б видуhati!

Тихо рипнули двері. На порозі стояв Михайло. Він приніс з собою привіт від усього курсу, радощі, посмішки, побажання. Жвава розмова захопила Михайла, він перейняв життєрадісний запал Михайла. Коротке прощання: — Видужу!

Микола Дикусар зворушений. Зібравшись з думками, відкриває принесені конспекти.

Майже кожного дня відвідував у лікарні свого товариша Михайло Рудяк з четвертого курсу механіко-математичного факультету. Підтримка друзів, тепле слово допомогли перебороти хворобу.

ЛЮДИНА живе в колективі, цим і сильна вона. Коли товариш потрапив у біду — йому допоможуть.

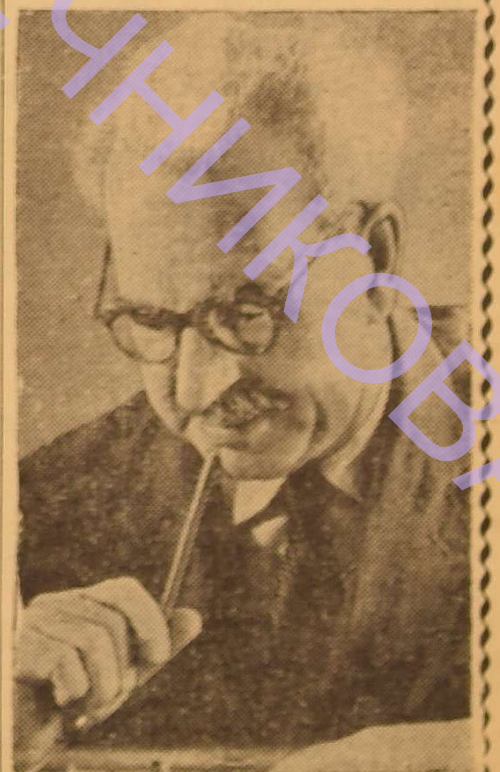
...Романтична і важка служба прикордонника. Чимало випало випробувань на долю колишнього офіцера-прикордонника Василя Коптелова. З ним стався нещасний випадок. Він не зміг повернутися до військової служби. Та Василь не здається — складає вступні іспити і стає студентом нашого університету.

Мужність, витримка, наполегливість допомогли. Хімія полонить Василя. Але йому важко. На допомогу своєму товаришу прийшов весь перший курс.

Алла Семенова з Василя проводить практичні й лабораторні роботи. Старшокурсники Сося Дудник (IV курс), Галя Гаранчук (II курс) приходять в гуртожиток до Василя з консультаціями. Дружно живуть хіміки-першокурсники.

НА кожному факультеті, курсі є чимало хороших прикладів взаємодопомоги. Дружба породжує людяні обставини, а вони формують характер людини. Коли відчуваеш плече друга, легше йти дорогою життя.

А. МИКИТЕНКО.

Від усього серця бажаю колективу викладачів, співробітників та студентів університету міцного здоров'я, великих успіхів у житті та праці.
Професор А. ВОРОБІЙОВ.

НАВКОЛО НАС

ВЕЛЕКИЙ вчений М. В. Ломоносов багато років тому сказав: «Широко простягає хімія руки свої в діла людини». Цей крилатий вираз актуально звучить і сьогодні.

Важко, неможливо, напевно, назвати хоча б одну галузь життя, в якій хімія не відіграла б найважливішу роль. Ми до цього звикли так, що не завжди вдумуємо в це, не завжди помічаємо хімію.

Метал, з якого зроблена машина, що друкує ці рядки й шрифт, необхідний для друку, виплавляють з руд, здійснюючи хімічні процеси. Папір, на якому друкують фарби, що використані для друку — все це виготовлено хіміками.

І якщо придивитись до всього, що нас оточує, то ми побачимо, яке велике місце займає в нашому житті хімія. На заводах і фабриках працюють машини. Метал для їх виготовлення, фарби, сировину дає хімія. Ми користуємося різними видами транспорту. А вагони й трамваї, автобуси й літаки — все це будується з використанням різних хімічних речовин.

На літаку Ту-104 тільки з пластмас зроблено 120000 деталей. А крім пластмас для будівництва цього красеня було використано чимало інших речовин, виготовлених хіміками.

Фарбування жител, ізоляція, електропроводки, багато побутових, що стали звичайними, речей одержано хімічними методами. А зараз почали будувати будинки з пластмас.

Хімія одягає. Штучні й синтетичні волокна: капрон, нейлон, віскоза та інші стали такими звичайними, що інколи й не замислюємося над тим, яким тріумфом людського генію є ці матеріали. Адже їх одержують з нафти, газу або деревини, зовсім не схожих на легкі й красиві тканини, в які чародійка хімія, на зразок казкової феї, перетворила ці, добуті з природи, матеріали. Але це не казка. Діють закони хімії, працюють люди, що оволоділи ними.

Хімія кормить. Хімія потрібна сільському господарству. Мінеральні добрива підвищують родючість ґрунту, очищають його від бур'янів. Прискорювачі росту примушують природу працювати швидше, прискорюють розвиток рослин. Але хімія потрібна не тільки землеробству, вона потрібна й тваринництву. Тут використовують хімічні ре-

човини для білкового підкорму, для лікування тварин, прискорювання їх росту.

Хімія лікує. Зараз медицина й хімія зв'язані нерозривним зв'язком. Десятки, сотні, тисячі медичинських препаратів широко використовуються в медицині. Ще років 25 тому навіть крупозне запалення легенів вважалося трагічною хворобою, від якої часто вмирали люди. Створення сульфаніламідних препаратів повністю вирішило цю проблему, дало змогу з успіхом лікувати багато захворювань, в тому числі й запалення легенів. Великі успіхи досягнуті в хіміотерапії туберкульозу, рака.

Цей перелік можна було б продовжувати. З раннього дитинства, гримаючи в роті соску, виготовленого з синтетичного каучуку, до зрілого віку ми всюди зустрічаємося з хімією. Тому тисячу раз мав рацію М. В. Ломоносов, коли він говорив про хімію. Хімія, як і будь-яка інша наука, пройшла декілька етапів свого розвитку. В найширшому значенні можна сказати, що в хімії є два основних напрямки — аналіз і синтез. Аналіз ставить собі за мету використання природних багатств. Синтез — одержання складних речовин з простіших, взятих з природи. Обидва ці напрямки діалектично зв'язані, але роль їх протягом розвитку хімії була не однаковою.

Зараз однією з головних проблем є проблема розшифровки згорання і синтезу білка. Цю проблему вирішують і аналіз і синтез в діалектичному взаємозв'язку. Успіхи вже є. Розшифровано природу багатьох природних білків, наприклад гемоглобіна крові, синтезовані прості білкоподібні речовини. Попереду багато праці й велика перемога. Ця перемога буде величезним тріумфом матеріалізму над ідеалізмом і зробить величезні зміни в біології, медицині, промисловості.

Багато чого, що зараз ще не ясно, відкриється вченими, багато проблем, які зараз важко вирішити — будуть вирішені. А далі — простір для нових досліджень. Хімія не старіє...

Ось яка це наука, про яку так хороше й на весь голос сказав грудневий Пленум ЦК КПРС. Всебічно розвивати хімію — завдання кожного з нас. Роблячи це, ми прискоримо прихід комунізму, який будемо своїми руками.
Доцент О. БОГАТСЬКИЙ.

МІСЦЕ В ЖИТТІ

Прошло чотири місяці з того часу, як я стала студенткою історичного факультету. Зараз важко сказати, коли в мене з'явилося рішення стати істориком. Чи це сталося ще в школі, коли наша вчителька розкривала нам зміст шкільних підручників, чи тоді, коли я ходила багато разів по залах Ленінградського Ермітажу.

Мені здається, що це рішення прийшло не одразу, а визріло протягом років. І зараз робиться так спокійно і радісно, коли я з кожним днем все більше переконуюсь в правильності обраного шляху.

Адже вірно вибрати професію і визначити своє місце в житті — одне з найголовніших питань, яке вирішує кожна людина.

Історія — це велетенська за обсягом наука. Її треба вивчити всю, але якомусь з періодів треба приділити найбільшу увагу, може навіть все життя. В школі мені подобався стародавній період історії, стародавній світ. І гадалось, що в університеті я буду особливу увагу приділяти цьому. Та незабаром я зрозуміла, що я помилилась. Мене зацікавила історія КПСР. Я беру участь в гуртку по вивченню історії КПРС.

Та саме радісне те, що я все більше переконуюсь, що я не помилилась, коли обирала спеціальність. Кожний день мені приносить щось нове і цікаве.

Е. ВОЙТКО, студентка I курсу історичного факультету.

Я БАЖАЮ...

Коли мене запитали, яка знаменна подія була в мене в 1963 році, я, не задумуючись, відповів — це те, що я відслужив в армії і вступив до університету.

Я спортсмен першого розряду з плавання. Беручи участь в змаганнях на першість вузів України, я став переможцем.

Хочу добре закінчити перший курс, а в Новому, 1964 році, виконати норматив майстра спорту СРСР.

Бажаю всім студентам і викладачам факультету, щоб в Новому році здійснились всі їх заповітні мрії і побажання.

В. ПАХОМОВ,

студент I курсу фізичного факультету.

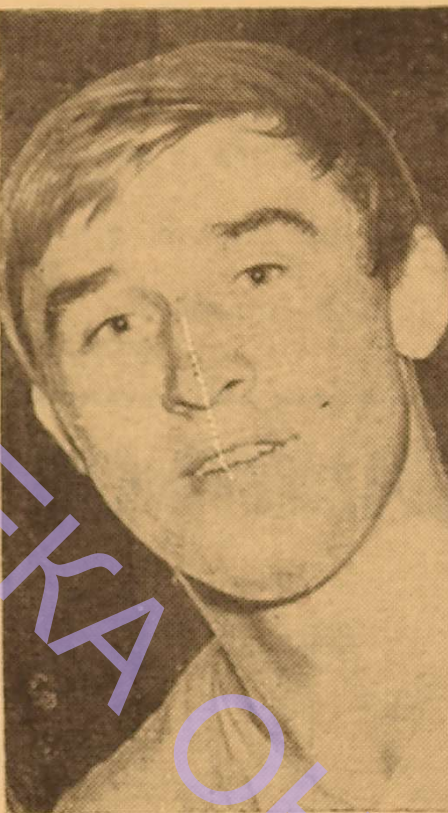
НАТХНЕННА ПРАЦЯ

Всі слухали уважно. Виступала доцент Катерина Антонівна Позігун. Вона розповідала про Монгольську народну республіку — першу країну зарубіжного Сходу, яка стала на соціалістичний шлях розвитку, про країну, де вона, її чоловік — доцент Федір Іванович Позігун — і їхній син Сергійко прожили рік.

Це був рік напруженої, натхненної праці пліч-о-пліч з монгольськими друзями, які будують нове щасливе життя.

В обговоренні доповіді К. Позігун взяли участь доцент Т. Сьора, С. Нестеровська та багато інших. Доповідь була цікавою і дуже корисною.

Доцент Я. ШТЕРНШТЕЙН,

Заповітна мрія

ЗАКІНЧУЄТЬСЯ 1963 рік.

Він був насичений і багатьма спортивними подіями. Врожайним був цей рік і для Анатолія Варзекова — одного з кращих легкоатлетів нашого університету. Студент фізичного факультету, він став чемпіоном України з десятиборства серед студентів.

— Заповітна моя мрія — стати майстром спорту СРСР, — говорить Анатолій Варзеков. — Постараюсь здійснити її в наступному 1964 році.

Фото А. КУЗНЕЦОВА, студента III курсу фізичного факультету.

встановитись тиша, а першокурсники вже один за одним квапливо покидають аудиторію. Поспішають хто в читалку, а хто додому в надії одержати листа. Дехто залишається працювати на факультеті. Низько схиляються голови над працями М. Горького, І. Франка. Зосереджено морщиться чоло, старанно законспектовуючи необхідне. В другій аудиторії вголос читаються трагедії Есхіла, в третій — репетирується німецька пісня.

Приємно працювати разом з друзями, приємно, що першокурсники активно включились в життя університету, поповнили склад і наукових гуртків, і гуртків художньої самодіяльності; що для багатьох з них факультет встиг стати рідним домом.

І все ж, чому так швидко більшість з них намагається залишити аудиторію, факультет, що виштовхує їх?

Воно й зрозуміло. Скоро сесія.

ТАК, це був бунт, справжній і незвичайний. Прийшли в рух різні шари лексики, фразеології, граматики. Розгорілась суперечка. В хід пішли кулаки; кожний предмет, що трапляв до рук тих, що билися, ставав зброєю...

А розпочалось ось з чого.

Влас Прогулкін вислухав сьогодні чимало докорів: викладач російської мови під час аналізу контрольної роботи зробив йому ряд зауважень про невірне вживання фразеологізмів, про неточне тлумачення синонімів; на заліку з російської літератури йому вказали на неправильний наголос в словах; навіть товариш під час перерви помітив, що він, Влас, погано слідує за своєю мовою. Розгніваний Прогулкін повернувся додому після лекції і, відчувши втому, приліг на диван. І, як того вимагає новорічне оповідання, заснув.

І ось стала йому плестись сітка сновидінь.

Влас побачив себе за письмовим столом. Кімната стала наповнюватись різними Словами і Виразами, яких не пускають в літературну мову, але якими часто користується сам Прогулкін. Він помітив, що Слова і Вирази створили два ворожих табори: зліва стовпились Слова: Шамакодявка, Хана, Чувиша, Чудик, Кадрішка, Провшвырнується та багато інших. Не голени, з гордовитим, розв'язним виглядом, вони стояли, вип'ятивши груди, диміли цигарками, періодично спльовували на підлогу кризь зуби.

Справа стояли покалічені Власом: Кило'метр, Ква'ртал, Па'ртер, Шо'фер, Псевдо'ним, «Слушать сюда», «Вспоминать за жизнь» та багато інших. Як мушкетери, стояли стрункі, але з перекирвленими обличчями слова: Моно'лог, Дна'лог, Ката'лог, Некро'лог.

Жаргонізми намагались стати поближче до Власа, називали його своїм охкунюм і захисником. А перекручені Слова і Вирази скандували своїми вигукми: не спотворювати їх, поважати їх словесну гідність, правильно ставити наголоси.

Хтось з них крикнув:

— Якщо тебе вдарити не по тому місці, як ти будеш реагувати?

Вирази «Прийти со школы», «Говорить за книгу», «Опоздать через тебя» та інші вигукували:

— Нам не потрібні чужі приємники! Ми вимагаємо своїх — відповідно до законів граматики!

— Врахуй, Влас: ми не пропащі. Нас можна виправити, і ми ще

СУТИЧКА

СТИЛІСТИЧНЕ ОПОВІДАННЯ

послужимо тобі! Ми не жаргонізи-ми! Іх ти повинен прогнати! А представники жаргону шепотіли на вухо Власові:

— Не слухай їх! Вони хочуть відібрати у тебе спокій, хочуть заставити трудитися, вчитися. А це жахливо! Прожени їх!

Хтось намагався умиротворити їх:

— Слова! Не треба сперечатись. Подумайте: адже ми всі служимо загальній справі — вульгаризації мови нашого шановного патрона Прогулкіна. Давайте краще об'єднаємось в боротьбі проти пресловутої грамотності!

Покалічені наголосом Слова кричали:

— Геть звідси, стилиги-бродяги! Вам не місце в мові культурної людини!

Самовпевнена Хана' вишла вперед, стала ображати потерпілі Слова і навіть штовхнула в груди кулаком непокаяний Са'нтиметр. Його старший брат Ки'лометр не витерпів і оперішив Хану у вухо.

Прогулкін з жахом слідував за битвою, і думав: «Звичайно, все це треба припинити. Кому потрібна ця банда слів-задирак? Але як егамувати тих бійців, що розпалилися? Рішення прийшло несподівано: треба прокинутись! Влас доклав зусиль, відкрив очі й сів на диван. Видіння щезло.

І Власу Прогулкіну здалося, що він прилучився до чогось незвичного і великого, що ним оволоділа вперта думка про необхідність боротьби за щось дуже важливе й потрібне для нього — боротьби за культуру мови.

Михайло ШИП.

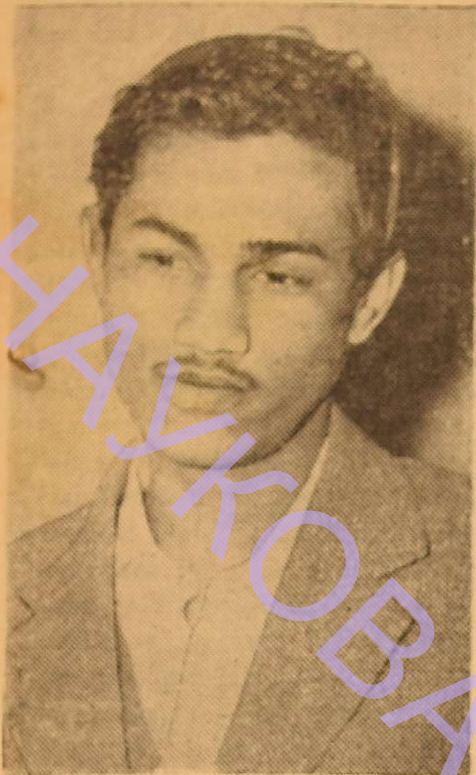

Плани здійсню!

В 1963 році здійснилась моя давня мрія — я студент. Звичайно, на першому плані тепер — навчання. Перше випробування — перша сесія — вже наступило.

Не останнє місце в моєму житті займають і спорт, і поезія.

Бажаю всім щастя, радості в Новому році! В. МЕРЗАК, студент I курсу філологічного факультету.

Так я планую

Я прочитав вашу новорічну анкету й хочу дати відповідь на запитання.

Найважливішою подією в моєму житті цього року було те, що здійснилась моя заповітна мрія — я вчусь в Радянському Союзі.

Однією з найважливіших подій 1963 року є підписання Договору про заборону випробувань ядерної зброї в космосі, атмосфері й під водою, який підтримує вся миролюбива громадянськість.

В майбутньому, 1964 році, я хочу успішно закінчити перший курс, розширити коло своїх знань в музиці, літературі, ближче познайомитись з радянськими людьми, їх культурою та життям. А під час літніх канікул хочу поїхати до себе додому, в Гвіану, й розповісти своєму народові, своїй сім'ї про Радянський Союз.

Товаришам по курсу я бажаю всього найкращого в їх житті, навчання, повного оволодіння обраною спеціальністю і особистого щастя.

Хараман САНІЧАР, студент механіко-математичного факультету (Британська Гвіана).

Радісний

МЧАТЬ місяці... І лише інколи в пам'яті знову зринають неспокійні дні вступу до університету і радісно-хвилююче почуття триумфу. Чомусь згадався світлий день прийому в піонери. Яскраво плоненів шовковий галстук — ти піонер. А зараз теж, як тоді, в дитинстві, хотілось, щоб всі-всі бачили, що ти студент.

Місто ще спало, коли повернулася додому. Зразу ж пішла до школи! Дорога кожна стеблинка, кожне деревце. Постають все нові й нові спогади чудових днів дитинства. Ось звідси ми рушили на світанку в походи, сюди повертались, тут писали свої перші дитячі вірші, тут вступали до лав комсомолу, обрали професію, тут сперечались, мріяли... Згадався випускний вечір, останній вальс, останній шкільний вечір, піднесено урочистий схід сонця, невимовний сму-

ток у вологих лагідних очах директора, атестат зрілості, ласкавий, мов сонечко, блиск медалі... Три-вожно стиснулось серце — що ж далі?!

А потім знову школа, але вже інша. Знову піонерські збори, знову походи... Так! Здається у виборі фаху не помилилась. Близькими стали маленькі допитливі друзі, чуйні і ширі, з галстуком або зірочкою на грудях.

Перші дні заняття. Намагаєшся схопити кожне слово викладача. Мрія здійснилась! Я вчусь в університеті. Розкрилась ще одна чудова сторінка життя, перша сторінка, одна з п'яти. А попереду ще чотири. Хочеться, щоб згадка про ці роки хвилювала все життя.

Здається занадто довго дзвонить електричний дзвінок, сповіщаючи про закінчення занять. Ще не встигла в стінах факультету знову

З НОВОРІЧНИМ ПРИВІТОМ

ДРУЖНІ ШАРЖІ Я ПОБАЖАННЯ

Викладачеві фізичного факультету В. С. МАКСИМЕНКО, невтомию пропагандисту музичної культури.

Протон, рояль, железо,
лира —
Суть вєщи чувствєнного
мира.
Разрушил между ними
стенки
Физлирик
В. С. Максименко.

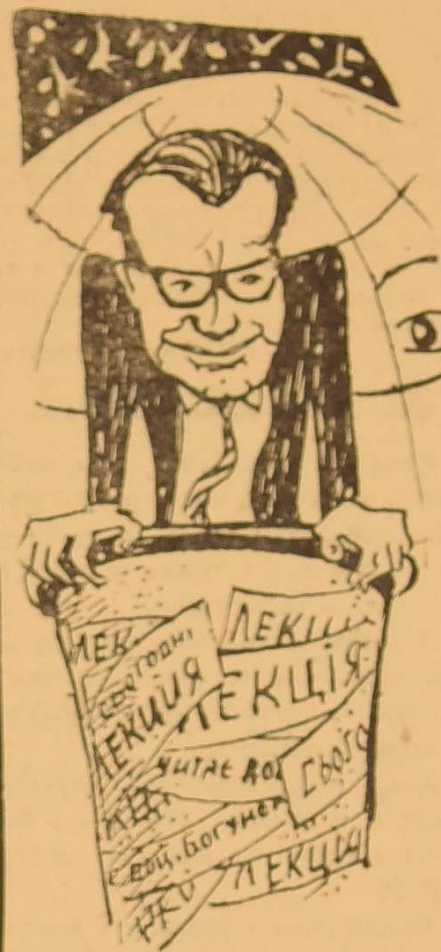
Доцент ДМИТРО ІЛЛІЧ БОГУНЕНКО — лектор-міжнародник, відомий в Одесі й області. Його слухали на Уралі, в Закарпатті, на Кавказі й в багатьох містах України. Зараз він керує школою молодих лекторів університету.

Студентові факультету іноземних мов, рекордсменові університету з важкої атлетики ЄВГЕНУ ТУРЕНКОВУ.

Ладно скроєн и плечист,
Ловок, смел, в рывке
неистов.
Он эффективнейший
штангист,
Он «артист» среди
штангистов.

Здібний спортсменці, студентці-відмінниці ЛЮДІ ВДОВЕНКО.

В учебе лад, в труде
упорна,
В работе прямо мастер
спорта.
Хотелось бы, чтоб в самом
деле
Второй строкой Вы
овладели.

Слушайте...
Слушайте...
Слушайте...

СТУДЕНТИ СМІЮТЬСЯ

ЦИХ МИ ЗАЛИШИМО В МИНУЛОМУ РОЦІ

Професор: Хто перший?

Студент: Ставте «три» — я йду.

Професор: Тепер ми визначили кінець-кінцем, що $x=0$.

Студент: Чи слід було через це трудитись?

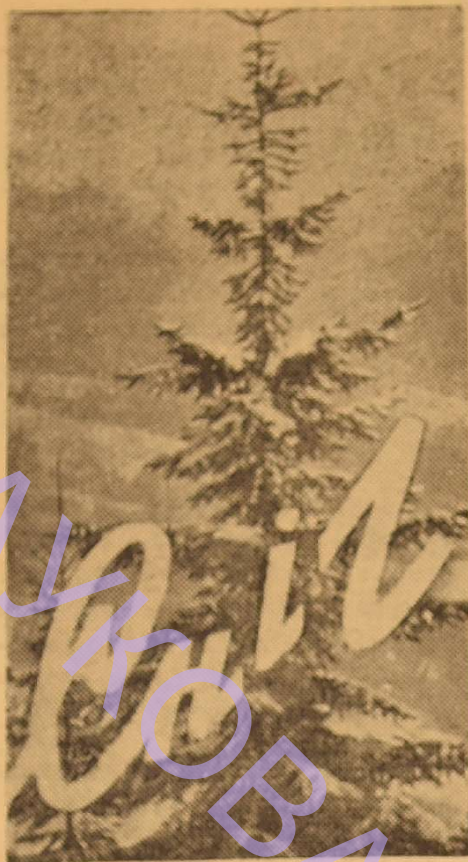
Професор: Які ви знаєте віршовані розміри?

Студент: Бувають різні — ямб, хорей і... амфібія.

Професор: Скажіть, що таке HNO_3 .

Студент: Повірте, професор, тільки що вертілось в мене на кінчику язика...

Професор: Тоді сплюньте скоріше. Адже це азотна кислота.

Як гостинець,
випадає
з неба сніг.
Придивіться,
то дитячий,
білий сміх.
Він лоскоче
змерзлі щічки,
вуха, ніс,
Сміх сніжинками
іскрить, кружляє
скрізь.
Укриває

білим
Землю і дахи.
Ой! Як весело
сміються
дітлахи.
Розберіться,
де ж тут сніг,
а де ж тут сміх?
Рік новий
приніс, змішав
докупи їх.
В. ОЛІЙНИК.

Після іспитів

Син телеграфує матері: «Іспити не склав, підготуй батька». І одержує відповідь: «Батько підготовлений, підготуйся сам».

На цій сторінці малюнки студента В. Колесника.

ОСТРІВ СВОБОДИ—НА МАРШІ

ДО П'ЯТИХ РОКОВИН КУБІНСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ

НА невеличкій дощці чорною фарбою виведено слова: «Тут народилась революція». Кілок, до якого прибита ця дошка, глибоко увійшов у болотисту землю. Навколо драговина. Декілька кроків назад — весела блакить Карибського моря. Але йти потрібно було вперед, в глибину заболоченого берега між Мансанільо і Нікєро...

Чому ж революція народилась саме тут? Сюди, до південного берега провінції Орієнте, на світанку 2 грудня 1956 року причалила невеличка яхта «Гранма», на борту якої знаходилось 82 кубинських юнаки на чолі з Фіделем Кастро.

Мені доводилось зустрічатись з одним з учасників експедиції «Гранма» Хуаном Альмейда.

— Висадившись на берег з «Гранми», — розповідає Хуан Альмейда, — ми пробирались крізь зарослі дев'ять днів без їжі й сну. З 82 чоловік залишилось 12. В горах Сьєрра-Маєстра ми розбили табір. Сюди почали стікати селяни й робітники. Так була створена повстанська армія. За 12 місяців боротьби в Сьєрра-Маєстра ми озброїли 1500 повстанців.

Це був час жорстоких боїв повстанців, яких з кожним днем все ширше підтримував народ. Завдяки виключному патріотизму півтори тисячі бійців Фіделя Кастро зуміли виграти бій з армією, яка нараховувала більше сорока тисяч солдат і поліцейських.

1 січня 1959 року могутня хвиля робітничо-селянської революції зміла диктаторський режим Батисти, вирощений американськими монополіями.

Дух творення охопив весь кубинський народ після перемоги революції. Ставши господарем своєї країни, робітники і селяни, засукавши рукави, почали будувати нове життя.

Начебто східці крутої драбини, вели минулих п'ять років Кубу до висот соціального й економічного прогресу. Кожному рокові народ давав назву: «Рік визволення», «Рік аграрної реформи», «Рік освіти», «Рік планування», «Рік орга-

нізації». Такі назви давались відповідно до тих головних завдань, які потрібно було вирішити революційному народові.

Наступаючий 1964 рік кубинський народ вирішив назвати «роком економіки». «Спочатку ми здійснили соціальну революцію, тепер ми повинні здійснити революцію технічну», — заявив недавно Фідель Кастро.

Революційна Куба зараз розгортає боротьбу на економічному фронті. В наступаючому році розпочнуться роботи по здійсненню надзвичайного плану спорудження гребель та каналів в провінції Орієнте, будуть закладатися основи для збільшення виробництва цукру.

Колісь в маленькому маєтку Сібоной кубинські юнаки на чолі з Фіделем Кастро, готуючись до штурму казарм Монкада, таємно читали томик творів Володимира Ілліча Леніна. Тепер марксизм-ле-

нінізм став світоглядом всіх кубинських трудящих, на чолі яких стоїть Єдина партія соціалістичної революції. Соціалістичний сектор зайняв панівні позиції в промисловості й сільському господарстві острова.

Шлях будівництва соціалізму, як переконливо показують ті успіхи, яких досягла Куба за роки революції, — це єдино вірний шлях, який веде народи до прогресу і національної незалежності. Ось чому революційна Куба стала маяком для всіх пригноблених народів Латинської Америки.

І чим яскравіше розгорається цей маяк, чим успішніше йдуть діла у кубинського народу, тим жорстокішими стають атаки імпералістичних сил проти острова Свободи.

Але, які б сили не мобілізували США, агресивні плани проти Куби приречені на провал. Минуле п'ятиріччя багате діла-

НУДЬГА В ПОЛОНІ

Ми, звичайно, вже чули, що на механіко-математичному факультеті організовано КВК — «Клуб веселих і кмітливих».

Студенти-математики ще в минулому році збирались організувати в себе подібний клуб. Говорили, сперечалися, навіть писали про це в одній з курсових газет, але далі побажання пропозицій справа не пішла.

В цьому році, після повернення із колгоспу, про КВК заговорили всі. Було намічено організаторів цієї корисної справи. Вони ходили з таємничим виглядом. На питання цікавих відповідали коротко: побачите.

А цікаві юрмились біля комсомольської кімнати, де зібрались команди, які формувались з студентів I і II курсів (перша команда) III і IV курсів (друга команда). Очолили їх «бойові капітани» Гонопольський і Калиник.

І ось наступив вечір. Ми зібрались в нашому студентському кафе.

Скажу зразу — вечір вдався. Команди змагались в дотепності та кмітливості. Багато жартували, сміялися. Були на вечорі й вікторина, й конкурс на кращий вокальний номер. Довелось членам команд і танцювати лезгинку, і зобразити мімічну сцену «випадок в лісо-смугі» (за байкою Степана Олійника).

Цікавим було і «домашнє» завдання команд. Вони у віршованій формі розповіли про життя факультету.

А журі рахувало очки. Ох, ці очки. Всього шість очок не вистачало другій команді, щоб одержати перемогу.

Першість завоювали математики першої команди. Їм вручили «золоті (шоколадні) медалі».

Математики розпочали цікаву справу. Інші факультети повинні підтримати її, створити в себе «Клуб веселих і кмітливих».

А ми з ними позмагамось.

Л. ВАРИЧ,

ми, які красномовно свідчать про те, що радянсько-кубинське братерство радянські люди розуміють перш за все, як свій священний обов'язок надавати всебічну допомогу кубинському народові в будівництві нового життя. Виступаючи на грудневому Пленумі ЦК КПРС, товариш М. С. Хрущов ще раз підкреслив: «У Радянського Союзу є певні зобов'язання по відношенню до братської Куби. Ми не раз заявляли і заявляємо знову, що революційна Куба не залишиться беззахисною, якщо на неї нападуть агресивні, імпералістичні кола США».

Так, Радянський Союз «в ясну погоду, і в годину випробування» разом з героїчним народом Куби, Радянські люди від душі радіють з того, що п'яти роковини своєї революції народ Куби відзначає повний творчої енергії, в монолітній єдності, пильно охороняє свої завоювання. Острів Свободи — на марші Вія переможе йде до нових рубежів в будівництві соціалізму.

Л. КАМИНІН.

Редактор Е. ГОГУНСЬКИЙ.